

BIULETYN KOWIEŃSKI**WILBI**

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) ZAMKOWA 3-3

Wilno, dnia 12 stycznia 1932 r.

Nr.**588****Treść numeru:****I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.**

Dział. Str.

1. "Lietuvos Aidas" o zamknięciu szkół litewskich w Wilnie i w innych miastach litewskich.- I. 1.

K r o n i k a .

2. Interwencja rządu francuskiego w sprawie podwyżki ceł litewskich.- " 2.
3. Encyklopedia angielska o Litwie.- " "

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WNETRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

K r o n i k a .

4. Sprawa wyboru burmistrza m.Kowma.- III. "
5. Działalność związku narodowców w zakresie ekonomicznym. " "
6. Sprawa nazwisk słowiańskich Litwinów w ujęciu "Lietuvos Aidas".- " "
7. Konferencja prezesów sądów okręgowych.- " 3.
8. Sanatorium gruźliczne w Oranach.- " "
9. Sprawa b.premjera Petrulisa.- " "
10. Rozdźwięk w łonie frakcji litewskiej Rady m.Kowma z powodu kandydatury burmistrza.- " "
11. Uchwała wolnomysłicieli krożańskich w sprawie cywilnej metrykacji. " "
12. Biuletyn centralnego komitetu związku narodowców w sprawie znaczenia narodowców w życiu państwa.- " "

---o§o---

§

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

"Lietuvos Aidas" o zamknięciu szkół litewskich w Wileńszczyźnie.

"Lietuvos Aidas" Nr.5 z dn.8.I.1932 r. Art.p.t."Jeszcze jeden

krzyżak na Golgocie wileńskiej". Streszczenie:

Jest przysłowie "mądry Polak po szkodzie". Przysłowie to, jak się okazuje, nie odpowiada rzeczywistości. W ciągu krótkiego swego życia niepodległego Polacy tyle krwawych krzywd wyrządzili w oczach całego cywilizowanego świata, a mimo to ani o jotę nie zmądrzeli. Należałoby więc teraz mówić "niemądry Polak i po szkodzie".

Neutralni obserwatorzy wewnętrznego życia polskiego nazywają Polskę więzieniem narodów. Istotnie Polska na inne miano nie zasłużyła. Co gorsze, sam naród polski wiele przecież wycierpiał pod potężnym obcym jarzmem. Poeci polscy w swej narodowej egzaltacji wyobrażali swój naród w postaci ukrzyżowanego Chrystusa. Z jakim uczuciem rozglądaliby się dzisiaj zmartwychwstałi Krasińscy, Syrokomlowie i inni po tem strasznym więzieniu narodów, jakim własnymi rękami uczynili dzisiejsi Polacy dzisiejszą Polskę. Jakież przekleństwo padłoby na adresem swego narodu z ust najlepszych synów Polski, gdyby zobaczyli oni prawdziwe Golgoty zagrabionej Ukrainy, Białorusi i Wileńszczyzny.

12-sty już rok /znosi Wileńszczyzna straszne jarzmo ucisku. W dzisiejszej Polsce nie znalazł się uczciwy człowiek, nie znalazła się grupa polityczna, którzyby z najbardziej stanowczym oburzeniem potępiłi tę systematyczną, uporczywą i cyniczną akcję eksterminacyjną, którą Polacy stosują względem ludności Wileńszczyzny.

Polacy uwolnili się od niepożądanych i "niebezpiecznych" dla Wielkiej Polski osób, brutalnie w kilku wypadkach wysiedlając litewskich działaczy oświatowych. Polacy terroryzowali społeczeństwo, prowadząc rewizje, aresztując i więżąc niewinnych ludzi, wreszcie zaciekle systematycznie przystąpili do likwidacji szkolnictwa. Przedewszystkiem po zastosowaniu różnych przeszkód nie dopuścili do przygotowania potrzebnych kadr nauczycielskich. 4-7 października 1927 r. zamknęli 47 szkół powszechnych, utrzymywanych przez T-stwo Oświatowe "Rytas", oraz istniejący od 1915 r. czyli 12 lat, a utrzymywane przez to samo towarzystwo litewskie seminarjum nauczycielskie, aresztując jego dyrektora ks.Czybirasa i cały szereg innych działaczy. Polacy zlikwidowali cały szereg szkół w sposób pośredni, nie zatwierdzając nauczycieli, nie udzielając koncesyj, podburzając przeciwko szkołom szajki włóczęgów i t.d. Nie zdołali jednak zlikwidować wszystkich szkół. Ostatnio znów przyszła bolesna wiadomość, że od 1 stycznia zamknięto jeszcze 10, utrzymywanych przez T-stwo "Rytas", szkół.

Jakie są motywy zamknięcia? Nieprzytrzymywanie się przepisów, niski poziom nauki, przywiezione z Kowna podręczniki. Żaden z tych motywów nie trafia do przekonania. Przedewszystkiem niepodobna ani na chwilę przypuścić, by wytresowani przez straszny system okupacji panckiej kierownicy "Rytasa" i nauczyciele nie trzymali się przepisów, gdyż w tym wypadku dawno już wszystko utracili i znaleźli się błądzący w więzieniu, bądź za linją administracyjną. To samo dotyczy stopnia nauki. Wreszcie, jeżeli chodzi o podręczniki, to gdyby nawet istniały, były one przywiezione z Kowna /motyw ten nie jest przekonującym, gdyż Litwini wileńscy sami przywożą do Kowna swe wydawnictwa/, to liczyć się należy nie z miejscowością wydania, a tylko z treścią tych książek.

Polakom chodzi nie o przepisy, stopnie naukowe i podręczniki. Chodzi o stopniową likwidację wszystkich litewskich zakładów oświatowych, wszystkich szkół, wszystkich rozsądników kultury. Próżno jednak spodziewają się Polacy w narodowości takimi metodami odwiecznie litewski i prawnie do Litwy należący kraj. Naród litewski, a wraz z nim i Wileńszczyzna widzieli już całe mnóstwo okupantów, satrapów, ciemiężycieli, katów. Wszystkich ich przeżyli, żegnając uroczystym przeleństwem. Przeżywają więc i najnowszych ciemiężycieli. Polacy powinni by pamiętać, że niema w historii przykładu wywzięcia najmniejszego nawet narodka brutalnymi metodami. Prześle-

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

dowanie i ucisk hartuje narody. Wszystkie krzywdy wylazą kiedyś bokiem samym ciemnościom.

Jak zwykle w podobnych wypadkach, Polacy rozpuścili wyspane z palca wieści o rzekomem napadaniu w Litwie na dzieci polskie, demotowaniu szkół polskich i t.d. Wszystko to jest złośliwą prowokacją, której nawet urzędowa prasa powtarzać się nie ośmiela. Wobec takich faktów zakrawają na szatańskie szyderstwo enuncjacje sentymentalistów na temat "wspólnych tradycji dwóch narodów", "dwóch siostrzyczek" i t.d.

Przez stosowanie swych okupanckich środków w czasie, gdy w Litwie Niepodległej żadnemu Polakowi włos nawet z głowy nie spada i gdy ludność polska spokojnie kontynuuje swą pracę kulturalną w gimnazjach, szkołach powszechnych i instytucjach kulturalno-oświatowych, Polacy niejako gwałtem się napraszają środków odwetowych. Nie będąc nawet zwolennikiem naśladowania okupantów w ich okrutnych metodach, podkreślić należy, że swym postępowaniem względem szkolnictwa litewskiego stwarzają okupanci nieprzebytą przepaść nie tylko między Litwą Niepodległą a Polską, lecz i między mówiącym po litewsku i po polsku odłamami społeczeństwa w Niepodległej Litwie. Obawiać się należy, by wszystko co polskie nie zaczęło symbolizować przyszłym pokoleniom litewskim Kaina i jego przeklętego czynu.

K r o n i k a .

Interwencja rządu francuskiego w sprawie podwładzi ceł litewskich. Jak podaje "Dzień Kowieński" /Nr.6/, rząd francuski za pośrednictwem posła swego w Kownie interwenjował u rządu litewskiego w sprawie ostatniej podwładzi ceł litewskich.

Encyklopedia angielska o Litwie. Jak podaje "Lietuvos Aidai" /Nr.6/, wyszła w tych dniach w Anglii bardzo popularna ośmiotomowa encyklopedia p.n. "Everyman's Encyclopaedia" /Encyklopedia dla wszystkich/. Wydawnictwo to poświęca Litwie artykuł znacznie obszerniejszy niż Łotwie i Estonii. Artykuł obok geograficznego opisu Litwy zawiera zarys jej historii, przyczem charakterystycznym jest rzeczą, że podaje granice Litwy jako ostatecznie nieustalone, wobec nierozstrzygnięcia konfliktu między Litwą i Polską o Wileńszczyznę i "starą stolicę Litwy" Wilno. Poza to Grodno i Suwałki figurują w encyklopedji angielskiej jako miasta okupowane przez Polskę.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

K r o n i k a .

Sprawa wyboru burmistrza m. Kowna. Jak podaje "Dzień Kowieński" /Nr.6/, minister Spraw Wewn. wyznaczył dn.8-stycznia wybory burmistrza m.Kowna na 18 b.m.

Działalność związku narodowców w zakresie ekonomicznym. Jak podaje "Dzień Kowieński" /Nr.6/, na ostatnim posiedzeniu centralnego komitetu związku narodowców uchwalono zorganizować przy związku centralną radę gospodarczą oraz lokalne rady gospodarcze przy każdym komitecie powiatowym tej partji. Do rad gospodarczych mają wejść również bezpartyjni robotnicy, włościanie i in. Celem rad będzie czynny udział w życiu gospodarczym.

Komitet centralny związku narodowców postanowił zwołać w maju ogólnokrajowy zjazd stronnictwa. W końcu bież. miesiąca i w miesiącu przyszłym ma się odbyć szereg rejonowych zjazdów partji.

Sprawa nazwisk słowiańskich Litwinów w ujęciu "Liet.Aidasa". "Lietuvos Aidai" /Nr.5/ wyopowiada się w sprawie słowiańskich nazwisk Litwinów jak następuje: Po odzyskaniu niepodległości Litwy nazwy miejscowości na Litwie odzyskały swe pierwotne piękne brzmienie. Jedynie zniekształcone na modłę słowiańską nazwiska rażą swym dysonansem dotychczas. Do 1923 r. nie zmieniono ani jednego nazwiska, w 1923 - 6, 1924 - 9, 1925 - 9, w

1926 - 11, w 1927 - 2, 1928 - 9, 1929 - 12, 1930 - 16, 1931 - 21. Ogółem 95 nazwisk. O ile zmiana nazwisk będzie się posuwała nadal w tempie podobnym, to upłyną tysiące lat zanim zniekształcone blisko w dwóch trzecich słowiańskimi końcówkami "icz", "ski" i "cki", pierwotne nazwiska litewskie powrócą do swego brzmienia. Pod tym względem Litwa powinna iść za przykładem Finlandji, gdzie corocznie ogłasza się długą listę zmiany nazwisk zeszwedzeczonych. Stare nazwiska litewskie swą dźwięcznością górują stanowczo nad bezbarwnymi nazwiskami słowiańskimi. Tak więc np. Gintala, Daugirdas, Duona, Dauguwietis, Rauduwa, Rinkunas, Raiwytis, Ramunas, Gavenas, Aszaka, Skirmuntas, Warnas, Berydis stanowią próbkę pięknych nazwisk litewskich. Należałoby się zmienić zniekształconych nazwisk poważnie zająć.

Konferencja prezesów sądów okręgowych. Jak podaje "Lietuvos Aidas" /Nr.5/, 7 i 8 stycznia odbyła się w Kownie konferencja prezesów sądów okręgowych. Celem konferencji jest przedewszystkiem uregulowanie instytucji komorników sądowych.

Sanatorium gruźliczne w Oranach. Jak podaje "Lietuvos Aidas" /Nr.5/, z dniem 15-go stycznia zacznie działać w Oranach sanatorium dla suchotników.

Sprawa b. premjera Petrulisa. Jak podają "Lietuvos Žinios" /Nr.5/, prokurator Trybunału Najwyższego przekazał Trybunałowi do zatwierdzenia sprawę b. premjera Petrulisa oskarżonego o nadużycia.

Rozdźwięk w łonie frakcji litewskiej Rady m. Kowna z powodu kandydatury burmistrza. Jak podają "Lietuvos Žinios" /Nr.5/, w łonie frakcji litewskiej Rady m. Kowna panuje od szeregu dni rozdźwięk z powodu kandydatury burmistrza. Część frakcji podtrzymuje kategorycznie kandydaturę dawnego burmistrza J. Wilejszysa. Inna część stara się przeprowadzić kandydaturę młodszej jakiejś osoby. Wreszcie odzywają się też głosy, by obrany został burmistrz mniej samodzielny.

Uchwała wolnomyslicieli krożańskich w sprawie cywilnej metrykacji. Jak podają "Lietuvos Žinios" /Nr.5/, towarzystwo wolnomyslicieli krożańskich zgłosiło w grudniu 1931 r. rezolucję, by rząd jak najrychlej wprowadził metrykację cywilną, zwolnił dzieci wolnomyslicieli od wykładów religijnych, zapewnił tym dzieciom gruntowną naukę moralności, opartą na podstawie ewolucji i religijnej porównawczej, ograniczył wybruki księży przez odwołanie konkordatu, wstrzymał rozwój klasztorów na Litwie i nie udzielał księżom żadnych przywilejów w państwie.

Biuletyn centralnego komitetu związków narodowców w sprawie znaczenia narodowców w życiu państwa. Jak podają "Lietuvos Žinios" /Nr.5/, centralny komitet związku narodowców wydał niedawno biuletyn, poświęcony głównie omawianiu znaczenia narodowców w życiu państwa. Treść tych rozważań brzmi w streszczeniu jak następuje: Wpływ narodowców na działalność rządu nie ulega wątpliwości wobec faktu, że ich prezes i główny ideolog jest jednocześnie prezydentem państwa. Głos narodowców jest więc w sprawach państwowych decydujący. Jedną z podstaw ideologii narodowców jest część dla autorytetu i uległość dla dyscypliny. W tej sprawie wśród członków związku narodowcami a partjami. Na tem właśnie polega zasadnicza różnica między narodowcami a partjami. Wobec sprawy państwa prowadzonej przez prezydenta państwa, a tylko przez komitety partyjne, czyli t.zw. "szeszkomy" /komitety sześciu/ i "trikomy" /komitety trzech/. Prezydent na sprawy państwa miał wpływ jak najmniejszy. Zasada narodowców jest to, że rządzić powinien ten, który jest odpowiedzialny, a być odpowiedzialny ten, który rządzi. Ani krikszczioniowie ani liaudininkowie zasady tej nie stosowali. Faktycznie wpływ na rządy miały jakieś niewidzialne ręce zakulisowe. Przeciwno temu właśnie narodowcy zaprotestowali. Za całokształt prac rządu jest odpowiedzialny, w myśl doktryny narodowców Prezydent Państwa, którego myśl polityczna jest jednocześnie podstawową myślą narodowców.

